

367 Daj nam, Panie, wytrwać pośród burz

1. Daj nam, Pa - nie, wy-trwać po - śród burz, po - tem przed swym zło-tym

Tro - nem, przed ry - cer - stwem nie - zwal - czo - nym,

Refren

wieniec chwa - ły nam na skro - nie włoż. Trzy-maj się, trzy - maj

się, bra - cie, sios - tro, dziel - nie trzy - maj się! Trzy - maj

trzy - maj się trzy - maj się trzy - maj się

się, trzy-maj się! Pan ko - ro - nę wiecz - nej chwa - ły śle.

trzy-maj się trzy-maj się

1. Daj nam, Panie, wytrwać pośród burz,
potem przed swym złotym Tronem,
przed rycerstwem niezwalczonym,
wieniec chwały nam na skronie włóż.

Refren:

- Trzymaj się, trzymaj się,
bracie, siostro, dzielnie trzymaj się!
Trzymaj się, trzymaj się!
Pan koronę wiecznej chwały śle.
2. Wąska wiedzie ścieżka w niebios próg,
szczęśliwy, kto z niej nie zboczy,
kto się grzechem znów nie zboczy,
kto nie padnie pod brzemieniem prób.
 3. Wszystką trwogę, bojaźń świata zmóż,
bojaźliwe bowiem ramię
śmierci mocy nie przełamie.
Pan trwożliwych nie uwieńczy dusz.
 4. Spójrz na ten wspaniały niebios sklep.
Ojciec mieszka tam łaskawy,
On pomoże ci do sławy,
zmęczonemu poda życia chleb.